

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència de l'honorable Sr. Joan Casanovas

DIARI DE SESSIONS

Sessió del dia 21 de març del 1934

SUMARI

S'obre la sessió a tres quarts de sis de la tarda sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.

Ordre del dia:

Prec del senyor Fronjosà al senyor Conseller de Treball i Obres Públiques referent a la tramitació d'unes bases de treball presentades pels obrers metallúrgics.

Contestació del senyor Conseller de Treball i Obres Públiques.

Votació definitiva del Projecte de Llei de Contractes de Conreu.

El senyor Romeva explica el vot.

Resposta de l'honorable senyor President de la Generalitat.

En votació nominal és aprovat el Projecte de Llei de Contractes de Conreu. Han dit Sí cinquanta sis senyors Diputats i no n'hi ha hagut cap que digués NO.

Discussió del dictamen de la Comissió de Justícia i Dret sobre el Projecte de Llei donant una nova redacció a l'art. 7.º de la Llei de 10 de març corrent creant el Tribunal de Cassació de Catalunya.

Es aprovat sense discussió l'article únic del dictamen.

La Comissió accepta una esmena signada pels senyors Mestres, Cerezo, Sallés i Bru que la Cambra aprova en forma d'article transitori.

En votació ordinària i amb el quòrum reglamentari és aprovat el Projecte de Llei donant una nova redacció a l'art. 7.º de la Llei de 10 de març corrent creant el Tribunal de Cassació de Catalunya.

La Presidència dóna compte a la Cambra d'un ofici de l'honorable senyor Conseller de Justícia i Dret demanant la cessió del Saló de Sessions del Parlament per a l'elecció del primer President del Tribunal de Cassació de Catalunya i que la Mesa de la Cambra actuï de Mesa provisional de l'Assemblea.

A proposta de l'honorable senyor President, la Cambra acorda per unanimitat accedir a aquestes peticions.

Discussió del dictamen de la Comissió d'Economia sobre el Projecte de Llei de Sindicats Agrícoles. Parlament del senyor Mies fent la presentació del dictamen.

Per no haver demanat la paraula cap senyor Diputat resta acabada la discussió de la totalitat i es procedeix a la discussió de l'articulat.

El senyor Casademunt, per la Comissió, fa avinent que el paràgraf primer del preàmbul del dictamen constituirà l'article primer de la redacció definitiva del Projecte de Llei i la Cambra ho aprova.

Article 1.^r — Es aprovat sense discussió.

Article 2.ⁿ — Es aprovat en la nova redacció proposada per la Comissió.

Articles 3.^r i 4.^b — Són aprovats sense discussió.

Article 5.^b — Es aprovat en la nova redacció proposada per la Comissió.

Article 6.^b — Es aprovat sense discussió.

Article 7.^b — Es aprovat en la nova redacció proposada per la Comissió.

La Comissió proposa la incorporació al dictamen d'un art. 7.^b bis, el qual és aprovat.

Articles 8.^b, 9.^b i 10. — Són aprovats sense discussió.

Article 11. — Es aprovat en la nova redacció proposada per la Comissió.

Articles 12, 13, 14 i 15. — Són aprovats sense discussió.

Articles 16 i 17. — Són aprovats en la nova redacció proposada per la Comissió.

Articles 18 i 19. — Són aprovats sense discussió.

Article 20. — Es aprovat en la nova redacció proposada per la Comissió.

Article 21. — Es aprovat sense discussió.

A proposta de la Comissió són aprovats cinc articles nous que en la redacció definitiva del Projecte de Llei els correspondran, respectivament, els números 23, 24, 25, 26 i 27.

Article transitori. — Es aprovat sense discussió.

Resta pendent de votació definitiva aquest Projecte de Llei.

Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió de Sanitat sobre el Projecte de Llei de Bases per a l'organització de la Sanitat a Catalunya.

Se suspèn la sessió per menys d'un quart d'hora, i és represa a les set i disset minuts sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

El senyor Irla, per la Comissió, accepta una esmena dels senyors Bru, Cerezo, Sallés i Riera proposant una nova redacció de l'apartat IV, lletra B) de la Base segona. S'aprova.

D'acord amb una esmena dels senyors Armendarès, Mies, Dalmau i Arnau se suprimeix el segon punt del tercer apartat de l'art. 1.^r de la Base segona.

S'aprova, d'acord amb una esmena dels senyors Bru, Cerezo, Sallés i Riera, que el senyor Irla, per la Comissió ha acceptat, l'apartat III de la lletra A) de la Base tercera.

S'aprova una disposició transitòria proposada pels senyors Bru, Cerezo, Sallés i Riera.

S'aprova, també, una base transitòria proposada pels senyors Mestres, Tauler, Sauret i Bilbeny.

El Projecte de Llei resta pendent de votació definitiva.

Ordre del dia per a la sessió de dijous.

S'aixeca la sessió a un quart de vuit i cinc minuts de la vetlla.

S'obre la sessió a tres quarts de sis de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Al banc roig hi ha els honorables senyors Consellers de Cultura i de Treball i Obres Públiques.

Es llegeix i aprovada l'acta de la sessió anterior.

ORDRE DEL DIA

Precs i preguntes

La tramitació d'unes bases de treball presentades pels obrers metallúrgics

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Fronjosà.

El Sr. FRONJOSA : Senyors Diputats : M'aixeco per fer un prec al senyor Conseller de Treball, al qual, primer de tot, em plau felicitar per

l'èxit obtingut en la resolució del conflicte de la llum i força, que amenaçava prendre derivacions tràgiques. El senyor Barrera, amb la seva experiència i competència, ha sabut superar els obstacles que gent interessada, tant de la dreta com de l'esquerra, posaven en el camí de les seves negociacions, per a fer fracassar amb ell al Govern de la Generalitat de Catalunya. Em plau consignar-ho així, públicament, perquè amb la seva actuació, el vell amic i company Barrera ha demostrat que les qüestions que es plantegen entre la classe treballadora i els elements patronals, quan s'hi posa el cor, quan se senten, és quan tenen aquesta solució esplèndida que ha tingut la vaga de llum i força. Jo, doncs, amic Barrera, us felicito ben cordialment.

Ara bé ; jo, avui, he de fer una pregunta a l'amic Barrera, que m'afecta com a Diputat, i com a professional. Sap que els obrers metallúrgics tenim unes bases presentades ja fa més d'un any

al nostre Jurat Mixt, i que aquestes bases varen ésser discutides d'una manera minuciosa i varen merèixer la desaprovació de la representació obrera, un cop aprovades pel ple del Jurat Mixt. Els obrers en aquell moment de la presentació de les seves bases, varen ésser objecte de tota mena de coaccions, inclús altres sectors sindicals varen amenaçar amb la vaga metallúrgica si aquelles bases es posaven en vigor, bases que no havien meregut ni l'aprovació de la representació obrera del Jurat Mixt, i és que aquells elements que amenagaven amb la vaga no volien que aquelles coses, petites, minces, que, com a millores, queden consignades en aquelles bases, poguessin ésser resultat d'unes negociacions en les quals aquells elements no hi havien intervingut. Aquestes bases, quan varen ésser recorregudes per la part obrera, estaren — com de costum estaven totes les coses —, dormint el somni de l'oblit a Madrid, i en venir aquest especialíssim traspàs de serveis de Treball, a Catalunya, vingueren junt amb una pila d'expedients cap aquí, a què fossin resoltes pel Consell del Treball Català.

Avui, que les bases depenen de la signatura del senyor Conseller de Treball i Obres Públiques, jo voldria que el senyor Conseller de Treball es fixés amb els incidents que es provocaren en el sí del Consell de Treball quan es discutien. Ja comença per ésser una illegalitat, que ratlla en la immoralitat, el que l'assessor jurídic del Consell de Treball fos precisament un any enrera aquell President de Jurat Mixt de la metallúrgia, que, amb el seu vot diriment, va deixar les bases tal com varen merèixer el recurs de la part obrera. I aquest senyor avui s'ha ratificat en aquella posició i ha continuat informant en el sentit de què les bases estan bé tal com estaven en sortir del Jurat Mixt.

Ja sabem nosaltres la potència i les raons poderosíssimes que tenen els patrons metallúrgics per a fer interpretar, no la Llei de Jurats Mixtos, sinó totes les Lleis d'una manera capciosa. Els coneixem molt d'aprop perquè fa molts anys que els hem tractat; no hem tractat altres patrons, no sé si dissortadament o afortunadament que els patrons metallúrgics, i, per això no m'estranya el que a través dels temps i dels organismes sempre els patrons metallúrgics es surtin amb la seva.

Quan les bases es varen presentar al Consell de Treball, la representació obrera va presentar una proposició transaccional a veure si entre les 40 hores que demanaven els obrers i les 48 que va aconseguir la part patronal que quedessin establertes en les bases, el Consell regional de Catalunya aprovés les 44 hores. El senyor Borrell i Sol, President del Consell de Treball, es va oposar a què aquest vot particular dels obrers prosperés, i aquest vot particular dels obrers jo puc afirmar, sense por a què ningú em desmenteixi, que hauria estat aprovat per majoria de vots. En aquell moment, el senyor President del Consell de Treball de Catalunya es va manifestar d'una manera parcialíssima a favor de la classe patronal, al·legant que al Consell de Treball li estava prohibit el legislar, quan ni allò que fa el Consell de Treball, ni allò que fan els Jurats Mixtos, no és legislar, sinó que, fent una funció que la Llei

els hi reconeix que poden fer, és establir tractes, bases i pactes que regulin la funció del Treball i les relacions entre els patrons i els obrers.

Ja en certa ocasió el senyor President del Consell de Treball va trobar també una fórmula transaccional, que era legislar, i, en canvi, en aquell moment que li convenia, no va veure i no va volguer veure que era més greu el que feia. Em refereixo al cas de posar un representant d'una mútua en un Jurat Mixt sense estar inscrita aquella col·lectivitat en el cens electoral social. Això si que és delinquir; això si que és actuar fora de la Llei!

Els obrers varen protestar, doncs, de què no es volgués acceptar aquest vot particular que s'anava a aprovar per majoria, i en virtut del qual es reconeixia el dret de treballar 44 hores als obrers metallúrgics. La protesta no els hi va valer de res, i aleshores fou quan vingué aquell informe de l'assessor jurídic del Consell de Treball de què jo anteriorment us parlava.

Jo prego al senyor Barrera que es fixi que avui els obrers metallúrgics cobren encara els mateixos jornals de tres o quatre anys enrera; que avui els obrers metallúrgics es troben en inferioritat de condicions respecte a la resta dels treballadors. Jo no vull ara explicar les condicions, ni les particularitats que es precisen per a exercir certs oficis que afecten a la metallúrgia. Jo crec que tots els professionals, si són bons, són bons; però sense pecar d'immodèstia, jo puc dir que si hi ha una professió que la considerem digna de guanyar un sou excepcional, aquesta professió pot ésser perfectament la dels obrers metallúrgics, perquè entre ells hi ha precisament la part mecànica que, ultra l'habilitat d'una professió, demana una concepció de la mesura, que fa que un home que no tingui aquesta percepció del concepte de mida no pot arribar a ésser mai un bon professional. Per tant, dic que jo no crec que pugui haver-hi un altre obrer que pugui treballar en millors condicions que els obrers metallúrgics; transigim, si volem, en què estiguin en igualtat de condicions, però és que avui ens trobem en inferioritat de condicions. La jornada de 44 hores la treballa el ram de construcció de Barcelona i de Madrid; la jornada de 44 hores la treballen els obrers de la electricitat; la jornada de 44 hores, i inferior a 44 hores, la treballen molts oficis. Dintre de pocs dies els obrers metallúrgics de Madrid treballaran les 44 hores, i faria molt bonic que amb la història de lluites dels obrers metallúrgics barcelonins nosaltres no restessin enrera dels companys metallúrgics de Madrid.

Jo crec, doncs, que en el que fa referència a les 44 hores, l'amic Barrera no hi farà cap objecció. A més, està fallat ja pel vot particular que els obrers representants en el Consell del Treball feren, i que si no consta en l'expedient és perquè el senyor Borrell i Sol s'oposà a què en formés part. Per tant, l'afer de la jornada està fallat.

(*Entra a la Cambra l'honorable senyor Conseller d'Economia i Agricultura.*)

Respecte als jornals, és facultat del senyor Conseller del Treball decidir el que procedeix. Jo li prego que miri aquesta qüestió amb el mateix interès que en mira d'altres, i pensi que els obrers metallúrgics en aquests moments estan pendants

de la seva decisió, que esperem, per altra part, que aquesta no es farà esperar, puix que ningú no pot acusar d'impacients aquests obrers de la metallúrgia que després de què fa més d'un any que presentaren unes bases a llur Jurat Mixt, avui encara aquestes bases es troben discutides, posades en dubte i sabotejades per aquell organisme que en aquestes qüestions ha de tenir la màxima imparcialitat, i si alguna vegada — deixeu-m'ho dir — falla, ha de fallar sempre a favor dels treballadors.

Els obrers metallúrgics, company Barrera, esperen la vostra decisió.

El Sr. CONSELLER de Treball i Obres Públiques : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Conseller de Treball.

El Sr. CONSELLER de Treball i Obres Públiques : Senyors Diputats : En primer lloc, per agrair, en nom del Govern, la felicitació que m'ha adreçat l'amic senyor Fronjosà pel bon èxit obtingut en l'acabament de la vaga de llum i força. Jo, per la meua part, també li agraeixo d'una manera particular, encara que he de fer constar que no he fet res més que complir amb el meu deure. Era el meu deure fer tot el que he fet, i estic satisfet d'haver-ho realitzat, màxim tractant amb obrers de la comprensió dels afectats pel conflicte i, després, també estic satisfet perquè hi ha hagut — potser per primera vegada —, per part de companyies de la importància de les que estaven en litigi, l'esperit de comprensió necessari per a saber-se emmotllar al pas del temps.

En el que fa referència al prec que m'acaba de formular el senyor Fronjosà, jo he de fer constar que procuraré estudiar aquest assumpte amb tot afecte i resoldre'l el més aviat possible. Ara bé; jo he de fer aquí una manifestació; per potents que siguin els patrons metallúrgics, com qualsevol altre classe de patrons, no podran pas de cap manera tòrcer la trajectòria de rectitud i de justícia amb què procedeix en totes les qüestions el Govern de Catalunya. •

Respecte al que m'ha dit, a les suggerències que ha fet respecte a l'actuació del senyor Borrell i Sol, quan jo estudiï l'informe veuré si en realitat són veritat; jo no puc prejudicar res, encara que crec en principi les manifestacions fetes pel senyor Fronjosà, i si en realitat hi ha hagut alguna irregularitat en el procediment, hi ha hagut alguna forma de coacció, tingui la seguretat el senyor Fronjosà que procuraré esmenar-ho. Jo no puc acceptar de cap manera — això sí que puc avançar-ho ja —, la teoria que sosté el President del Consell de Treball referent a què els Jurats Mixtos no poden legislar. És clar que no poden legislar, però sí que poden fer acordar una jornada inferior a la de vuit hores. El que no podrien fer de cap manera seria, per exemple, acordar la jornada de nou hores, o de vuit hores i mitja, però tot allò que sigui superar una Llei, està en ús de llur dret i poden fer-ho.

Després d'aquestes manifestacions no tinc res més a dir a l'amic Fronjosà, sinó que procuraré amb tota urgència estudiar aquest assumpte i que amb la màxima diligència procuraré donar satis-

facció als companys metallúrgics en tot allò que sigui de justícia.

El Sr. FRONJOSA : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Fronjosà.

El Sr. FRONJOSA : En nom propi i dels obrers metallúrgics, agrairísim per les manifestacions del senyor Conseller.

(*Entren a la Cambra els honorables senyors President de la Generalitat i senyors Consellers de Justícia i Dret, de Governació i de Sanitat i Assistència Social.*)

Votació definitiva del Projecte de Llei de Contractes de Conreu

El Sr. PRESIDENT : Va a procedir-se a la votació definitiva del Projecte de Llei de Contractes de Conreu.

El Sr. ROMEVA : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Romeva per a explicar el vot.

El Sr. ROMEVA : Senyors Diputats : Hem arribat al moment de la votació definitiva d'aquesta Llei de Conreus que hem estat discutint tots aquests dies, i es presenta a la meua consciència de Diputat i de català el problema de decidir en quin sentit he de donar el meu vot en aquesta votació.

Jo, quan es va discutir la totalitat, vaig manifestar un assentiment a unes línies generals que es desenrotllaven en el Projecte de Llei que era presentat i vaig oferir la meua col·laboració per a produir aquells canvis i modificacions que havien de fer, al meu judici, eficaç aquesta reforma que s'implantava en la Llei. He anat realitzant aquesta tasca de col·laboració en la mesura de les meves modestes forces, i jo he de dir, en arribar aquest moment, que el resultat obtingut no ha estat prou satisfactori perquè jo, sense cap condició, sense cap salvetat, sense cap reserva, pugui donar el meu vot a favor de l'aprovació d'aquesta Llei.

Han quedat en l'articulat d'aquesta Llei defectes que treuran aquella eficàcia que jo hauria volgut que tingués en tots els sentits. Hi hauran dificultats que es trobaran en la seva aplicació i que provindran de la manera com s'ha enfocat l'articulat d'aquesta Llei. Hi hauran interessos legítims que quedaran lesionats per manca d'un perfilament més curós de tot el que representaven les normes d'aplicació d'aquells principis als quals jo havia prestat un assentiment, que no puc negar, tampoc, ara.

De manera que jo em trobo que tinc unes raons per a votar a favor i unes altres raons per a votar en contra, i jo en aquest moment em decideixo a votar a favor de l'aprovació d'aquesta Llei perquè les raons que tinc a favor són les raons de doctrina, les raons de principi; les raons que tinc en contra són les raons d'aplicació.

Però jo voldria donar encara una altra significació al meu vot. Jo vull que consti, primer, que jo mantinc totes les reserves que en el curs de la discussió he fet a l'articulat de la Llei;

que tots aquells vots que he donat en contra de determinats articles, no resten anul·lats per aquest vot favorable que dono en el moment de la votació definitiva. Sí; jo vull que consti que mantinc en absolut la meua oposició a tots aquells articles en contra dels quals he votat. I una vegada feta aquesta salvetat, llavors jo voldria que si és que la modèstia de la meua persona em permet donar una altra significació al meu vot, fos l'expressió del desig de què aquesta Llei sigui per a Catalunya una Llei de pacificació.

Tenim un estat en el camp de Catalunya que s'ha d'acabar; i s'ha d'acabar per bé de tots. S'ha d'acabar per bé dels que estan interessats en els conflictes i en les qüestions i divisions que estan plantejades. S'ha d'acabar per bé de tot Catalunya i cal resoldre amb l'aplicació d'aquesta Llei un problema que, provocat o no provocat, el cert és que existeix.

Jo he fet, també, en alguns moments de la discussió d'aquesta Llei les meves reserves sobre si el grau d'agudesa dels problemes és una cosa espontània o provocada; però nosaltres prenem els fets tal com els trobem, sense que ens pugui cabre cap responsabilitat de què els fets s'hagin produït així. Però creiem que tots plegats hem de fer un esforç, cadascú des del seu lloc i des de la seva posició, per a contribuir a resoldre i donar a aquests fets una solució.

Jo voldria que aquest vot que donem, favorable a l'aprovació d'aquesta Llei, pesés — si això és possible donada la nostra modèstia — en la consciència del Govern, en la consciència de tots els senyors Diputats, en la consciència de tots aquells que tenen la influència en les decisions del partit que té la Majoria i en les decisions de tota la gent afectada per la Llei, per a fer que aquesta tingui una aplicació ràpida, imparcial i inflexible.

Es possible que quan aquesta Llei es posi a la pràctica es trobin defraudades algunes esperances d'una banda i de l'altra, d'allà on sigui. Però aquesta Llei no tindrà cap eficàcia, no respondrà ni compensarà els sacrificis que fem cada un des de la nostra posició per a acceptar-la, si després no s'aplica d'una manera, com he dit, imparcial i inflexible. I això és una cosa que cau particularment en mans del Govern de Catalunya.

Cal tenir en tot moment en compte que Catalunya ha de donar l'exemple de què la seva autonomia li ha servit i li servirà per alguna cosa, i jo tinc la seguretat de què tot el mal que es pugui fer a l'autonomia és i serà més fort si el fem des de dintre que no pas si es fa des de fora; i en aquest cas particular, el mal més gran que es podria fer a l'autonomia fóra que després d'haver fet una Llei que té un caràcter de reforma radical, aquesta Llei no fos aplicada d'una manera general, i si aquell ciutadà, sigui el que sigui, que no es sotmetés, trobés toleràncies o trobés contemporitzacions per part dels mateixos que han d'aplicar la Llei.

Es aquest el motiu gairebé més fort que m'ha fet aixecar per explicar el meu vot; i em penso que en fer-ho — jo ho sento així, i ho sento amb plena consciència —, obro patriòticament, i voldria que tots ho reconeguessin d'aquesta manera.

I res més.

L'honorable Sr. PRESIDENT DE LA GENERALITAT: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula l'honorable senyor President de la Generalitat.

L'honorable Sr. PRESIDENT DE LA GENERALITAT: Només unes breus paraules per a rubricar, per a respondre a les manifestacions que acaba de fer el senyor Romeva.

No tenia intenció de fer ús de la paraula; però la manera com s'ha expressat el senyor Romeva, inspirada en una ponderació, en una tolerància i en un sentit de catalanitat que en un moment donat ens hauria de reunir a tots, com a prova de respecte a l'obra del Parlament de Catalunya; les paraules que ha pronunciat el senyor Romeva m'obliguen a mi a pronunciar-ne d'altres, brevíssimes, per a destacar-les.

Indiscutiblement, senyor Romeva, el Govern aplicarà la Llei d'una manera inexorable i justa, sense excepcions per a ningú, perquè és l'obra del Parlament de Catalunya.

No deixem tampoc de banda les raons i motius que poden obligar al senyor Romeva a votar aquesta Llei, tan distanciada en alguns moments del que sigui el seu propi pensament, i la manifestació del que l'obliga a votar-la, entre altres raons, un desig de pacificació. També a nosaltres això ens obliga molt; i si no hagués estat per aquest desig, potser l'obra de la Majoria hauria arribat més enllà; però nosaltres donem sempre en tot moment mostres d'una tolerància, d'un sentit de democràcia i de respecte, que moltes vegades no veiem correspost en els nostres adversaris. I no ens referim, senyor Romeva, a la V. S. (*Molt bé!*)

Dit això, jo crec que aquesta Llei serà motiu de joia i de glòria pel Parlament de Catalunya. I la posició del senyor Romeva, tan allunyada de la nostra, demostra com davant la pacificació dels esperits i davant els interessos de l'economia catalana, no es pot trobar absent d'aquest Parlament un sentit de catalanitat. Jo vull destacar aquesta concòrdia catalana en el moment en què el Parlament fa la seva obra, la que sigui, la que és la voluntat de la majoria del poble de Catalunya. (*Aplaudiments.*)

(*Es procedeix a la votació nominal per a l'aprovació d'aquest Projecte de Llei.*)

Es aprovat per cinquanta sis vots i cap en contra, d'acord amb la següent llista de votació:

Senyors Diputats que han dit Sí:

Sr. Companys (L.)
 Sr. Comorera.
 Sr. Gassol.
 Sr. Selves.
 Sr. Lluhi.
 Sr. Dencàs.
 Sr. Barrera.
 Sr. Armendares.
 Sr. Arnau.
 Sr. Balart.
 Sr. Bancells.
 Sr. Battestini.
 Sr. Bilbeny.
 Sr. Blasi.
 Sr. Bru.

Sr. Canturri.
 Sr. Casademunt.
 Sr. Cerezo.
 Sr. Companys (J.)
 Sr. Cunillera.
 Sr. Dalmau.
 Sr. Espanya.
 Sr. Fàbrega.
 Sr. Farreres i Duran.
 Sr. Folc.
 Sr. Fontbernat.
 Sr. Galés.
 Sr. Guinart.
 Sr. Irla.
 Sr. Magre.
 Sr. Mestres.
 Sr. Mies.
 Sr. Mora.
 Sr. Puig i Ferrer.
 Sr. Ribes.
 Sr. Riera.
 Sr. Rovira i Virgili.
 Sr. Sallés.
 Sr. Sauret.
 Sr. Soler i Bru.
 Sr. Tauler.
 Sr. Viadiu.
 Sr. Romeva.
 Sr. Fronjosà.
 Sr. Ruiz i Ponseti.
 Sr. Casanelles.
 Sr. Comes.
 Sr. Tarradellas.
 Sr. Xirau.
 Sr. Ibars.
 Sr. Lloret.
 Sr. Serra i Hünter.
 Sr. Gerhard.
 Sr. Dot.
 Sr. Rouret.
 Sr. Casanovas.)

El Sr. PRESIDENT: Resta aprovat definitivament el Projecte de Llei de Contractes de Conreu.

(La Llei de referència es publica com a annex a aquest DIARI DE SESSIONS.)

Discussió del Dictamen de la Comissió de Justícia i Dret sobre el Projecte de Llei donant una nova redacció a l'art. 7.º de la Llei de 10 de març corrent creant el Tribunal de Cassació de Catalunya

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. TAULER: La Comissió no ha de fer cap manifestació, tota vegada que aquest dictamen és un reflexe complet del Projecte de Llei presentat pel Conseller de Justícia i Dret.

(Sense discussió s'aprova l'article únic del dictamen.)

El Sr. PRESIDENT: Hi ha una esmena demanant un article addicional.

(El senyor Secretari llegeix la següent esmena:

«Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de formular la següent esmena al Dictamen sobre el

Projecte de Llei donant una nova redacció a l'article 7.º de la Llei de 10 de març corrent, creant el Tribunal de Cassació de Catalunya.

ESMENA

S'afegirà al dictamen perquè sigui incorporat a la Llei creant el Tribunal de Cassació de Catalunya, el següent

Article transitori. — Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Butlletí Oficial de la Generalitat*.

Palau del Parlament, 21 de març del 1934. — Pere Mestres, Pere Cerezo, Jaume Sallés i Lluís Bru.»

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. TAULER: La Comissió accepta aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: S'aprova aquesta esmena? (*Assentiment.*) Resta aprovada.

S'aprova la totalitat de la Llei? (*Assentiment.*) Tota vegada que el quòrum és evident, s'aprova definitivament aquest Projecte de Llei.

(El text del mateix, es publica com a annex a aquest DIARI DE SESSIONS.)

L'elecció del primer President del Tribunal de Cassació de Catalunya

El Sr. PRESIDENT: Aquesta Presidència ha rebut un ofici de l'honorable senyor Conseller de Justícia i Dret, del qual es donarà lectura.

(El senyor Secretari dona lectura a l'ofici següent:)

L'art. 7.º de la Llei de 10 dels corrents creant el Tribunal de Cassació de Catalunya disposa que el Departament de Justícia i Dret designarà el lloc i hora en què ha de constituir-se l'Assemblea a què fa referència l'art. 4.º de la mateixa per a l'elecció del President del Tribunal de Cassació.

Per altra part, l'art. 8.º de l'esmentada Llei disposa que la Sala de Govern del Tribunal de Cassació actuarà com a mesa provisional de l'Assemblea.

Tractant-se d'un fet transcendent per a la història del redreçament nacional del nostre poble, és propòsit del Govern de la Generalitat que l'elecció del primer President del Tribunal de Cassació es celebri amb la deguda solemnitat i amb aquest fi m'adreço a V. H. amb el prec de què es digni sotmetre a la consideració de la Cambra la conveniència de cedir per a la reunió de l'Assemblea el Saló de Sessions del Parlament de Catalunya, el dia que fixi l'oportú Decret.

No estant constituït el Tribunal de Cassació ha d'ésser substituïda la seva Sala de Govern que en altre cas actuaria com a Mesa provisional i el Govern de la Generalitat veuria amb satisfacció que l'organisme genuí de la sobirania popular prengué l'acord de què la Mesa del Parlament de Catalunya actués com a Mesa provisional als efectes de l'art. 8.º de la repetida Llei del 10 dels corrents, presidint la Constitució de l'Assemblea

de la que ha de resultar-ne elegit el primer Magistrat de Catalunya, si així ho disposava el Decret de convocatòria.

Visqui H. S. molts anys.

Barcelona, 16 de març del 1934. — El Conseller de Justícia i Dret, J. Lluhi i Vallescà. — Honorables senyor President del Parlament de Catalunya.»

El Sr. PRESIDENT: Interpretant aquest Ofici de l'honorable senyor Conseller de Justícia i Dret, la Presidència proposa a la Cambra cedir el Saló de sessions per tal de reunir-se l'Assemblea que ha de nomenar el primer President del Tribunal de Cassació de Catalunya. Ho acorda així la Cambra? (*Assentiment.*) Resta acordat.

¿I així mateix assenteix a què la Mesa de la Cambra sigui la Mesa interina d'aquesta Assemblea que ha de nomenar el President del Tribunal de Cassació? (*Assentiment.*) Resta també acordat.

Discussió del Dictamen de la Comissió d'Economia sobre el Projecte de Llei de Sindicats agrícoles

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. MIES: Senyors Diputats: En absència del President de la Comissió, el nostre benvolgut company senyor Soler i Bru, els meus companys volen que faci jo la presentació d'aquest Projecte de Llei. Com que no ofereix aquest Projecte de Llei ni grans innovacions ni grans dificultats d'interpretació, seré molt breu i faré molt poques consideracions.

El dictamen d'aquest Projecte de Llei ve a cloure la sèrie formada per les diverses Lleis que integren el règim de la Cooperació a Catalunya. Dit això, ja gairebé equival a dir que les directrius genèriques que segueix aquest dictamen són les mateixes orientacions que es marquen en la Llei de Bases de la Cooperació i amb una certa paritat també amb la Llei de Cooperatives.

Naturalment que dintre d'aquesta Llei s'ha recollit tot allò que particularment pot interessar i que interessa als Sindicats Agrícoles en llur especialitat. Recull també, el Projecte de Llei, tot allò que el diferencia de totes les altres organitzacions cooperativistes.

Com a punt cabdal a assenyalar, perquè ve a marcar l'orientació d'aquest dictamen, gairebé m'hauria de limitar a dir que la innovació més fonamental d'aquest Projecte de Llei i del seu dictamen és la d'excloure la tècnica que fins ara havia presidit a l'organització d'aquests sindicats respecte de la responsabilitat solidària i il·limitada dels socis.

I aquesta declaració que jo entenc és el més fonamental del Projecte, es basa en diverses consideracions. La Comissió ha tingut en compte en excloure aquesta responsabilitat diversos motius, uns de caràcter de justícia, perquè no sembla addient, no sembla propi, que dels actes de l'administració del desenvolupament econòmic d'un sindicat hi puguin respondre davant dels seus creditors solidàriament un o pocs associats.

Entenem nosaltres que és de justícia que en tot cas en responguin tots els elements socials i

tots els socis a mesura dels compromisos que per a garantir la gestió de l'entitat hagin contret expressament cada un dels associats; en segon lloc, perquè l'orientació que es marca a través d'aquesta Llei, com a través de totes les altres Lleis de la Cooperació, és en definitiva en el sentit de què prevalgui damunt l'interès particular dels associats el col·lectiu. Aquesta és una tendència que ve fortament marcada en totes les Lleis que respecte a Cooperació ha aprovat el Parlament i nosaltres la seguim també a dintre del dictamen referent a Sindicats Agrícoles; de tal manera, que a través de l'aplicació d'aquesta Llei cal arribar, en termini relativament curt, a que els interessos particulars dels associats no hagin de desaparèixer mai, però quedin relantits, quedin en un segon terme, perquè damunt d'ells s'hi sobreposi l'interès col·lectiu de tots ells i de l'entitat. De manera, que en aquest sentit es ve a donar a aquestes entitats una supervivència que està per damunt dels interessos i de la vida inclusiu dels socis que la integren, i d'aquesta manera arribar d'una manera suau, d'una manera paulatina, a dotar a aquests organismes de funcions que gairebé podríem dir-ne estatals que conguin permanència a aquestes associacions.

Ha motivat, també, que s'exclueix aquesta responsabilitat solidària il·limitada dels seus socis, perquè ho hem cregut avui ja innecessari. El Parlament va aprovar ja fa temps una Llei de la creació d'una Caixa que ha de venir a representar l'ajuda més eficaç econòmicament de tots aquests organismes. Per tant, aquesta responsabilitat il·limitada que potser s'explicava abans en el sentit de què així es donava facilitats als sindicats perquè poguessin adquirir un crèdit que d'altra manera potser els hauria estat difícil, avui no és necessari perquè al darrera de la gestió, al darrera de les necessitats que puguin sentir econòmicament els Sindicats, hi haurà tots els organismes que la Generalitat va creant per a poder obviar aquestes dificultats. Té el sentit de la Llei un caràcter que, a l'ensem, que preceptiu, en podríem dir un sentit didàctic. Aquest sentit didàctic de què ve plena aquesta Llei de Sindicats, és amb tot prou ampli perquè a aquells Sindicats que per la seva organització, per la seva capacitat, per la seva força no l'hagin de menester, tampoc els hem de limitar ni la seva iniciativa ni la seva llibertat de moviment és prou ampli l'articulat d'aquesta Llei perquè folgadamente s'hi puguin bellugar dintre d'ella i puguin complir totes les finalitats que persegueixin, sense que sigui un obstacle l'aplicació de la Llei i, en canvi, té l'avantatge de què aquells petits sindicats rurals en els quals es fa difícil per la capacitació dels seus components el poder preveure, el poder atendre amb certa minuciositat el que es refereix principalment a l'administració, a la comptabilitat, és a dir, a tot el règim interior del sindicat; aquests sindicats trobaran dintre de la Llei aquelles normes preceptives perquè només atenen-se a elles, puguin sense necessitat d'adquirir personal estrany, portar a felicitat el termini l'administració d'aquestes entitats.

La Comissió espera, doncs, que el projecte del Conseller i el dictamen de la Comissió, junt amb

les iniciatives que dels senyors Diputats puguin néixer faran que dins d'aquesta Llei, aquestes institucions, tan arrelades avui a Catalunya com són els nostres Sindicats, hi trobaran en definitiva una norma que sense cap pertorbació de l'organització actual, els portarà, amb facilitat, al compliment de les seves finalitats i que, en definitiva, l'agricultura de la nostra terra en sortirà beneficiada.

El Sr. PRESIDENT: No havent demanat la paraula cap senyor Diputat, resta acabada la discussió de la totalitat i el dictamen i va a procedir-se a la discussió de l'articulat. Article primer. No hi ha cap esmena ni vot particular.

El Sr. CASADEMUNT: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CASADEMUNT: La Comissió fa avinent que el primer paràgraf de les disposicions s'ha convertit, en la nova redacció, en article 1.er; per tant, es correrà la numeració de l'articulat. Per tant, l'art. 1.er quedarà redactat en aquesta forma: «Per tot el que fa referència a la personalitat jurídica, Constitució, Registre, Classificació, Inspecció, Unions, Federacions, Enteses, modificació i dissolució, es regiran pel que determina la Llei de Bases de la Cooperació.»

El Sr. PRESIDENT: Perfectament; així, aquest paràgraf passarà a ésser art. 1.er, i, en conseqüència, correrà la numeració de tots els articles següents. S'aprova aquest art. 1.er? (*Assentiment.*) Resta aprovat. Article 2.er

(*Es aprova l'art. 2.er — primer del dictamen —, al qual no hi ha presentat cap esmena ni vot particular.*)

El Sr. PRESIDENT: Article 3.er, segon del dictamen. No hi ha presentat cap esmena ni vot particular.

El Sr. MIES: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. MIES: A aquest art. 3.er, en l'apartat lletra *b*, se li dona una nova redacció, que significa una breu modificació. El text definitiu d'aquest apartat lletra *b* és el següent: «*b*) compra de productes necessaris als associats, com adobs, llevors, màquines i insecticides, articles de consum i altres elements de producció i de foment agrícola i pecuari.» Es senzillament substituir la paraula «agricultors» per «associats». Ara, bé: en aquest article 3.er, que abans era el segon, s'hi afegirà, al final del text del paràgraf lletra *d*, després d'on diu «destileries i lleteries cooperatives», les següents paraules, després de suprimir la conjunció «i», i, en general, de qualsevol indústria agrícola.

El Sr. PRESIDENT: ¿S'aprova l'art. 3.er — segon del dictamen — amb les modificacions que acaba de proposar el senyor President de la Comissió? (*Assentiment.*) Resta aprovat.

(*La redacció definitiva de l'art. 2.er del dictamen és la següent:*

«Article 3.er Els Sindicats Agrícoles tenen com a finalitat primordial, fer en comú, mitjançant l'associació, el que escaigui i sigui addient per a la major prosperitat de l'agricultura catalana i el millor profit agrícola pels seus associats.

A més, poden dedicar-se a tot allò que representi un avenç o millorament, a juí del Govern que haurà d'aprovar llurs Estatuts, però s'assenyalen obligatòriament alguns dels fins següents:

a) Fins agrícoles generals, adquisició de terrenys per a la seva parcel·lació entre els socis, arrendaments col·lectius, comunitats de policia rural eixerhada, explotació i sanejament de terrenys incultes.

b) Compra de productes necessaris als associats, com adobs, llevors, màquines i insecticides, articles de consum i altres elements de producció i de foment agrícola i pecuari.

c) De producció, per a disminuir el seu cost i millorar el seu procés: execució d'obres per a recs, defensa contra avingudes campanyes contra plagues, ús col·lectiu de màquines, adquisició i sosteniment de sementals i altres inclosos als fins de dita producció.

d) Exportació, conservació, transformació i millora dels productes i la venda en comú de tota mena de fruits i productes agrícoles i pecuaris i administració i explotació de molins d'oli, de molins d'arròs, farineres, sellers, destil·leries, lleteries cooperatives i en general de qualsevol indústria agrícola.

e) Foment de crèdit agrícola, mitjançant qualsevol de les seves formes: Caixa de Crèdit agrícola, Bancs rurals, Caixa d'Estalvis i préstecs, etc.

f) Institucions de segurs i previsió de forma cooperativa o mutual entre els associats: Mútues contra incendis, pedregades, mortalitat del bestiar, accidents del treball agrícola, malalties, retir per a invàlids i demés addients.

g) L'estudi i defensa dels interessos agraris comuns al sindicat i la resolució de llurs desacords i diferències per mitjà de l'arbitratge.»

Sense discussió s'aproven els arts. 3.er i 4.er del dictamen.

El Sr. PRESIDENT: Article 6.er, 5.er del dictamen. No hi ha presentada cap esmena ni vot particular.

El Sr. MIES: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. MIES: La Comissió afegeix al final de l'article un apartat, lletra *d*, que dirà «*d*) En cas de dissolució, destinació dels seus béns».

El Sr. PRESIDENT: ¿S'aprova l'article amb l'addició que proposa la Comissió? (*Assentiment.*) Resta aprovat.

(*La redacció definitiva d'aquest article, és la següent:*

«Article 6.er En els Estatuts hauran de constar d'una manera clara i precisa ultra dels exigits per la Llei general, els següents preceptes:

a) Objectes i fins a què es dedicarà el Sindicat.

b) Fixació de la manera d'obtenir el capital social i fons de reserva.

c) Responsabilitat limitada o suplementada dels socis, havent de concretar-la en una fórmula o quantia clara que permeti en un moment determinat conèixer el compromís de responsabilitat de cada soci. Podrà aquesta ésser variada sense perjudici de compromisos anteriors per un acord de

la Junta o Assembla general extraordinària, que haurà de comunicar-se immediatament al Registre de Sindicats. Subsistirà la responsabilitat solidària i il·limitada per aquells Sindicats constituïts amb anterioritat a la promulgació d'aquesta Llei, que la tinguessin establerta i compromesa, restant però, extingida quan siguin cancel·lades les obligacions garantides amb dita responsabilitat.

d) En cas de dissolució, destinació dels seus béns.

(Es aprova l'art. 6.º del Dictamen, al qual no s'ha presentat cap esmena ni vot particular.)

El Sr. PRESIDENT: Art. 8.º, en el Dictamen 7.º

El Sr. DOT: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. DOT: Al final d'aquest article, la Comissió hi afegeix aquestes paraules: «per aquests amb terceres persones».

El Sr. PRESIDENT: ¿S'aprova l'article amb l'addició proposada per la Comissió? (Assentiment.) Queda aprovat.

(La redacció definitiva d'aquest article és la següent:

«Article 8.º En els Estatuts dels Sindicats es reconeixerà el dret del soci a donar-se de baixa; establirà, però, clarament les obligacions, deures i responsabilitats del soci, en el moment de deixar d'ésser-ho.

Podrà fixar-se estatutàriament, el termini màxim de cinc anys, durant els quals el soci que s'hagi compromès a utilitzar un servei del Sindicat (molí, trull, fassina, etc.) vindrà obligat a aportar-hi els productes afectats. El fet de deixar d'aportar els productes al Sindicat no eximirà els socis de les responsabilitats i compromisos contrats per aquests amb terceres persones.»

El Sr. PRESIDENT: Hi ha un art. 7.º bis — actualment 8.º bis —, que la Comissió incorpora al dictamen i que el senyor Secretari es servirà donar lectura.

(Es llegeix el nou article següent:

«La Comissió incorpora al Dictamen sobre el Projecte de Llei de Sindicats Agrícoles el següent article a continuació de l'art. 7.º, capítol II, epígraf «Finalitats».

Article 7.º bis. L'associat que sigui o causi baixa d'un Sindicat tindrà el dret de continuar participant a les obres de solidaritat del mateix Sindicat, sempre que ell compleixi les següents condicions:

Primera. — Que la baixa obeeixi a canvi de residència.

Segona. — Que ho sol·liciti abans dels vuit dies de produir-se la baixa.

Tercera. — Que accepti la quota complementària que se li assenyali, la qual quota haurà d'ésser sempre la proporció personal equivalent a les altres aportacions que faci el Sindicat als fons de les corresponents obres de solidaritat.»

(S'aprova. Són aprovats els arts. 8.º, 9.º i 10 del Dictamen. Es passa a l'art. 11 en la nova enumeració, el 12.)

El Sr. CASADEMUNT: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CASADEMUNT: La Comissió ha entès que havia de suprimir dues paraules de l'apartat tercer d'aquest article, que queda redactat en la forma següent: «A determinar en els llibres d'actes i en els de comptabilitat el capital de constitució i la manera d'obtenir-lo, i el capital de reserva i manera de formar-lo, quedant suprimides les paraules «fundació o provisional».

El Sr. PRESIDENT: ¿S'aprova l'article amb la supressió de les dues paraules que proposa la Comissió? (Assentiment.) Resta aprovat.

(La redacció definitiva d'aquest article és la següent:

«Article 12. Tot Sindicat ve obligat:

Primer. — A portar un registre de socis, mitjançant l'arxiu degudament classificat de les fulles d'inscripció per cada soci en les quals cada un d'ells haurà de fer constar que ha rebut un exemplar de la Llei de Bases de la Cooperació i de la Llei de Sindicats Agrícoles i els Estatuts Socials; i que està conforme amb les obligacions que l'imposen l'una i l'altra, especialment la referent a la responsabilitat establerta, i amb els acords presos reglamentàriament per la Junta general. Aquestes fulles seran signades pels sol·licitants i per dos altres socis i en nom i a prec seu si no sap signar, subjectant-se al model que s'acompanyarà a la Llei.

Segon. — A portar un llibre d'actes de les Juntes generals; un llibre d'actes de la Junta Directiva o Consell i la Comptabilitat d'acord amb els models i normes que estableixin el Consell Superior de la Cooperació. A portar un llibre de visites.

Tercer. — A determinar en els llibres d'actes i en els de comptabilitat el capital de constitució i la manera d'obtenir-lo; i el capital de reserva i manera de formar-lo.

Quart. — A no treballar ni operar més que les matèries aportades o recollides pels socis i a no prestar cap servei que no sigui a llurs associats.

Les Caixes de crèdit, Estalvis, Bancs rurals, Institucions d'assegurances de caràcter mutual, establertes o que estableixin els Sindicats Agrícoles, així com les seccions de consum es regiran per la Llei de Bases de la Cooperació i per les particulars derivades de la mateixa que facin referència a cadascuna de les seccions.

Els que es dediquin al crèdit agrícola en qualsevol de les seves formes, solament podran fer presències als seus associats i altres Sindicats, però podran obrir llibretes d'Estalvi a favor de qualsevol individu de la localitat o comarca en què actui, encara que no en sigui soci.»

(S'aproven sense discussió els arts. 12, 13, 14 i 15 del Dictamen.)

El Sr. PRESIDENT: Art. 16, en la nova numeració, 17.

El Sr. CASADEMUNT: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CASADEMUNT: La Comissió hi afegeix unes paraules: «El fons de reserva irrepar-

tible servirà, en primer terme, per amortitzar les aportacions obligatòries, etc.»

El Sr. PRESIDENT: ¿S'aprova l'article amb l'addició que proposa la Comissió? (*Assentiment.*) Resta aprovat.

(*La seva redacció definitiva és la següent:*

«Article 17. El fons de reserva irrepartible servirà, en primer terme, per amortitzar les aportacions obligatòries dels associats al fons social per ordre d'antiguitat i per parts proporcionals entre els socis entrats en un mateix any.»

El Sr. PRESIDENT: Article 18, en el dictamen 17.

El Sr. DOT: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. DOT: La Comissió hi dona una nova redacció a aquest article, que és la següent: «L'aportació obligatòria de cada associat per a la constitució del capital de fundació no podrà exigir-se que es faci per entregues superiors al 25 per cent de la seva totalitat i podrà fer-se per entregues en metàl·lic o per retencions de valor equivalent sobre el fruit que aportin.»

El Sr. PRESIDENT: ¿S'aprova l'article amb la nova redacció que proposa la Comissió? (*Assentiment.*) Resta aprovat.

(*Són aprovats, sense discussió, els arts. 18 i 19 del dictamen.*)

El Sr. PRESIDENT: Article 20, en la nova numeració 21.

El Sr. DOT: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. DOT: L'apartat segon de l'art. 20 del dictamen quedarà redactat com segueix: «No podrà el Sindicat revendre ni comprar a tercers, productes per a ésser transformats o venuts col·lectivament, salvant el que disposa l'apartat c) de l'article 2.º», que ha d'esmenar-se dient art. 3.º

El Sr. PRESIDENT: ¿S'aprova l'article? (*Assentiment.*) Resta aprovat.

(*La redacció definitiva d'aquest article és la següent:*

«Article 21. Els socis d'un Sindicat no podran realitzar amb el mateix altres operacions que aquelles que siguin conseqüència de l'explotació de la terra pròpia o que tinguin arrendada.

No podrà el Sindicat revendre ni comprar a tercers, productes per a ésser transformats o venuts col·lectivament salvant el que disposa l'apartat c) de l'article 3.º».

Sense discussió és aprovat l'art. 21 del dictamen.)

El Sr. PRESIDENT: Article transitori.

El Sr. DOT: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Dot.

El Sr. DOT: Abans hi ha uns arts. 24, 25, 26, 27 i 28 proposats per la Comissió. Aquests articles que s'addicionen al primitiu dictamen són una transcripció dels que consten en la Llei de Bases. La numeració que els donarem és la que creiem que els correspondrà, ja que l'encapçalament de la Llei passa a ésser 1.º i, per tant, es corre la numeració dels articles successius i s'ha

proposat un art. 7.º bis que avui hem anomenat 8.º bis.

(*Els articles de referència, segons la proposta de la Comissió, són els següents:*

«La Comissió, incorpora, ensems, un darrer apartat sota l'epígraf següent:

Imposició de multes

Article 24. D'acord amb la Llei de Bases de la Cooperació, les multes que s'imposin per manament a les disposicions de la mateixa o a les Lleis particulars, seran aplicables a les entitats o a llurs components segons els casos.

Article 25. Les multes s'establiran:

a) Quan per acords de la Junta directiva o de l'Assemblea general es vulnerin les disposicions reglamentàries o les prescripcions legals.

b) Per no trametre als Registres o Dependències oficials els documents que la Llei mana o per negar-se a facilitar les dades que els siguin sol·licitades per l'autoritat competent o pels seus representants autoritzats.

c) Per haver facilitat dades inexactes.

d) Per no consignar en els documents i tractes amb tercer, la condició de Sindicat.

Article 26. — Les persones, funcionaris o membres directius de les societats incorreran en sanció personal:

a) Quan es comprovi que són responsables d'algun dels mancaments indicats anteriorment.

b) Quan els individus inspectors de comptes hagin estat negligents en el compliment de llur comès.

c) Quan els membres dels Consells Directius cometin falsedats en les Memòries o documents que redactin per a donar compte als socis de la situació de l'entitat o de llur gestió.

d) Quan els Administradors o Directors neuguin a un soci l'exercici dels seus drets estatutaris o cometin algun abús que suposi una transgressió legal.

e) Per tota manifestació de mercantilisme que vulgui emparar-se en els Sindicats establerts.

Article 27. Les faltes relacionades en els precedents articles seran sancionades d'acord amb l'article 39 de la Llei de Bases.

a) Amb amonestació si la falta és qualificada de lleu, per demostrar-se ignorància o sense perjudici de tercer. En cas de reincidència, amb multa de 10 a 100 pessetes.

b) Amb multa de 100 a 500 pessetes en les altres faltes.

c) En cas de reincidència, amb multes de 200 a 2.000 pessetes.

Article 28. Per una mateixa falta no podrà sancionar-se a la vegada a l'entitat i a la persona.

Del pagament de les multes imposades als seus membres, serà responsable subsidiàriament l'entitat.

Cas de no ésser satisfetes les multes en el termini que s'assenyali, el Consell Superior de la Cooperació dictarà les normes corresponents, i podrà acordar inhabilitació de la persona o suspensió de les operacions de l'entitat. Contra aquests acords es podrà recórrer al Conseller d'Economia i Agricultura en el termini de trenta dies, comptats a partir de la notificació de la sanció.»

S'aproven sense discussió, així com l'article transitori.

El Projecte de Llei resta pendent de votació definitiva.)

Continuació de la discussió del Dictamen de la Comissió de Sanitat sobre el Projecte de Llei de Bases per a l'organització de la Sanitat a Catalunya

(La Presidència suspèn la sessió per menys d'un quart d'hora.

Es reprèn a les set i disset minuts.

Ocupa el banc roig l'honorable senyor Conseller de Sanitat i Assistència Social.

El senyor Secretari llegeix la següent esmena :

«Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de formular la següent esmena al dictamen sobre el Projecte de Llei de bases per a l'organització dels Serveis de Sanitat i Assistència Social :

ESMENA

L'apartat quart, lletra *b* Institucions, base segona, quedarà redactat així :

«Pel Departament de Sanitat es dictaran les normes corresponents per a organitzar aquests Centres Sanitaris Comarcals i llurs funcions de la manera més addient i pràctica per cada cas».

Palau del Parlament, 21 de març del 1934. — Bru, Cerezo, Sallés i Riera.»

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula la Comissió.

El Sr. IRLA : En nom de la Comissió acceptem l'esmena que s'acaba de llegir ; i per tant l'apartat 4, lletra B, de la base segona, restarà redactat d'acord amb l'esmena.

El Sr. PRESIDENT : ¿S'aprova aquesta nova redacció, com a conseqüència d'haver estat acceptada l'esmena ? (*Assentiment.*) Aprovat.

Hi ha pendent també l'apartat 1.^r, lletra C, de la base segona, «Nuclis Sanitaris». Hi ha una esmena que el senyor Secretari llegirà.

(El senyor Secretari llegeix la següent esmena :

«Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de formular la següent esmena al Dictamen sobre el Projecte de Llei de Bases per a l'organització de la Sanitat de Catalunya.

ESMENA

Base segona, apartat C, article 1.^r

El segon punt del tercer apartat queda suprimit.

Palau del Parlament, 16 de març del 1934. — Armendares, Mies, Dalmau i Arnau.»

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula la Comissió.

El Sr. IRLA : La Comissió accepta l'esmena.

El Sr. PRESIDENT : S'aprova l'esmena ? (*Assentiment.*) Resta aprovada.

A l'apartat tercer, lletra A, hi ha una altra esmena, que el senyor Secretari també llegirà.

(El senyor Secretari llegeix la següent esmena :

Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de presentar a la Cambra una esmena a l'apartat 3.^r

Dos annexos.

de la base tercera, lletra A (Assistència Social) del Dictamen sobre el Projecte de Llei de Bases per a l'organització de la Sanitat a Catalunya.

ESMENA

Tercer. — Per a procurar els serveis d'assistència, els Ajuntaments organitzaran la prestació en la forma més addient i amb el personal facultatiu necessari.

Palau del Parlament, 21 de març del 1934. — Bru, Cerezo, Sallés i Riera.»

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula la Comissió.

El Sr. IRLA : La majoria de la Comissió ja havia manifestat el seu criteri en el Dictamen ; però tenint en compte les raons que han manifestat la majoria dels senyors Diputats, la Comissió accepta aquesta esmena en raó de què no perjudica res en el fons d'aquesta qüestió, que es podrà resoldre un altre dia per part del senyor Conseller.

El Sr. PRESIDENT : S'accepta l'esmena ? (*Assentiment.*) Acceptada.

Hi ha una disposició transitòria que el senyor Secretari llegirà.

(El senyor Secretari llegeix la següent disposició transitòria, que proposen els senyors Bru, Cerezo, Sallés i Riera :

«DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Tot el que faci referència al personal vindrà determinat per un Reglament que formularà el senyor Conseller de Sanitat i Assistència Social.»

(La Comissió l'accepta. S'aprova. El senyor secretari llegeix la següent esmena :

«Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de formular la següent esmena al dictamen sobre el Projecte de Llei de bases per a l'organització de la Sanitat a Catalunya.

ESMENA

S'afegirà al dictamen la següent :

Base transitòria. — Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya.*

Palau del Parlament, 21 de març del 1934. — Mestres, Tauler, Sauret i Bilbeny.»

Es acceptada per la Comissió. S'aprova.

El Projecte de Llei resta pendent de votació definitiva.)

ORDRE DEL DIA

per a la sessió de dijous

1. Precs i preguntes.
 2. Votació definitiva del Projecte de Llei de bases per a l'organització de la Sanitat i Assistència Social a Catalunya.
 3. Votació definitiva del Projecte de Llei de Sindicats Agrícoles.
 4. Declaració de l'honorable senyor President de la Generalitat.
- (S'aixeca la sessió, a un quart de vuit i cinc minuts de la vetlla.)*

PARLAMENT DE CATALUNYA

LLEI

de Contractes de Conreu

CAPÍTOL I

DISPOSICIONS GENERALS

Article 1.º Són objecte d'aquesta Llei els contractes de conreu i s'entenen compresos sota aquesta denominació els de rabassa morta, parceria, masoveria, arrendament de terres i en general tots els actes i contractes, qualsevol que sigui llur denominació, pels quals es cedeix onerosament l'aprofitament d'una finca rústica a persona diferent del propietari, sempre que sigui l'explotació de naturalesa agrícola.

Els contractes expressats no perden llur caràcter ni en el cas de concórrer amb l'objecte específic de conreu, prestacions de serveis, obligacions de representació, de cria de bestiar complementària de l'explotació. Queden exceptuats els contractes essencialment pecuaris, els quals seran objecte d'una Llei especial.

Article 2.º Els contractes de conreu, àdhuc els existents en promulgar-se aquesta Llei, han de complir-se de conformitat a l'ús i a bona fe segons els pactes convinguts, sempre i quan no estiguin en contradicció amb els preceptes d'aquesta Llei, contra la qual no podrà prevaler pacte de cap mena.

Article 3.º És obligació natural derivada del contracte, la de conrear segons ús i costum de bon pagès tal com s'entén en la comarca.

El conreador no podrà arrendar ni tallar cap arbre sense previ acord amb el propietari. Mancant l'acord podrà recórrer davant la Comissió arbitral, la qual resoldrà en definitiva. S'exceptuen d'aquesta limitació els contractes previstos en l'art. 57 d'aquesta Llei.

Article 4.º Seran nuls els pactes que en els contractes de conreu obliguen el conreador al pagament de la contribució territorial, dels tributs i taxes annexos i de les càrregues reals de la finca.

Article 5.º En el contracte de masoveria, la casa o part de la casa que habitualment habiti i altres dependències ocupades pel masover, seran considerades com accessòries de la terra arrendada i aniran compreses dins el preu de l'arrendament.

L'ocupació de la casa i de les dependències expressades haurà de seguir la sort del contracte de conreu a què vinguin afectades.

El masover podrà servir-se de les eines del mas per al conreu de la terra.

No es podran fixar en els contractes de masoveria pagaments ni obligacions per adjutori, ni jornals especials de més a més ni lliurament d'espècies que no siguin a compte del preu contractat.

Article 6.º El pagament del preu d'arrendament es farà segons els costums de cada comarca, però ni en els contractes existents ni en els que es facin d'aquí en avant, es podrà convenir el pagament a l'avançada. Quan l'ús i costum de la comarca no sigui altrament, s'entendrà que l'arrendament s'ha de pagar per mitges anualitats vençudes.

Article 7.º Cap contracte de conreu no es podrà referir a una extensió de terres superior a la que requereixi, a més del treball del conreador, dels seus ascendents i descendents directes, germans o afillats de dret, el treball de jornalers en proporció superior a la de la quarta part de la feina, durant l'any agrícola.

Per excepció, quan el contracte es refereixi a terres de regadiu que siguin objecte de cultiu intens, el treball de jornalier podrà arribar a la tercera part de la feina necessària durant l'any agrícola.

Per a determinar, en cada cas, la quantitat de treball dels jornalers en les proporcions especificades en els paràgrafs anteriors, es tindrà en compte l'extensió de totes les terres que el conreador posseeixi en propietat o en mèrits d'altres contractes de conreu.

Article 8.º La Junta arbitral corres-

ponent tindrà competència per a rebre les denúncies per incompliment del disposat en l'article anterior i procedir a la seva comprovació.

Les denúncies hauran d'ésser fetes per veïns de la localitat on radiqui la finca o finques objecte de la mateixa.

La Junta arbitral, un cop comprovat l'incompliment, estarà facultada per a arrendar, en nom del propietari i a favor del denunciante, la totalitat o el sobrant de la terra objecte de la denúncia. Cas que el denunciante, per qualsevol causa, no volgués ésser l'arrendatari, la Junta arbitral podrà exercir la facultat expressada a favor dels conreadors de la terra de la localitat per ordre de llur major necessitat, o, en defecte d'aquests, a favor de les Cooperatives o Sindicats de producció agrícola de la mateixa població.

Article 9.º Els contractes de conreu hauran de formalitzar-se en document públic o en document privat, que s'estendrà per triplicat en els impresos ajustats al model que fixi el Conseller de Justícia i Dret.

Quan el contracte s'atorgui en document privat, un dels seus exemplars serà presentat al Registre de Contractes de Conreu que la Generalitat crearà amb l'obligació de lliurar-ne còpies degudament certificades, als interessats que les sollicitin.

CAPÍTOL II

DURADA DELS CONTRACTES

Article 10. La durada mínima dels arrendaments regulats en aquesta Llei serà de sis anys.

Si l'arrendatari durant el darrer any del termini contractual i almenys sis mesos abans de finir el seu venciment no avisa l'arrendador, per escrit, la seva voluntat de donar per acabat el contracte, s'entendrà tàcitament que opta per la

pròrroga per un període de sis anys més, i així successivament.

Article 11. Quan, per circumstàncies ignorades, en contractar la continuació dels contractes regulats en aquesta Llei, esdevingués perjudicial al conreador, aquest estarà facultat per a fer abandó de la terra o per a fer ús del dret de revisió finit que sigui el primer any agrícola i dins del segon any.

Quan, per circumstàncies sobrevingudes, la continuació dels contractes regulats en aquesta Llei, esdevingués perjudicial al conreador, sempre que el perjudici no sigui inferior al terç del producte mitjà de la terra en un quinquenni, i sigui produït per causes extraordinàries que modifiquin la naturalesa de la terra o de la finca, aquest estarà facultat per a fer abandó de la terra finit que sigui l'any agrícola, o per a fer ús del dret de revisió, però haurà de notificar una o altra decisió abans dels sis mesos darrers de l'any.

Article 12. Tots els contractes de conreu atorgats per l'usufructuari sense consentiment del nu propietari, o pel marit sense el de la muller, respecte de la terra aportada en dot inestimat, o pels representants legals tots sols, o pels administradors judicials, podran ésser objecte d'una revisió especial quant al preu estipulat, que haurà d'exercitar-se pel propietari davant de la Junta arbitral dins l'any següent d'haver entrat en el ple domini de la seva propietat. També tindran dret a l'exercici, dins el mateix espai de temps, del dret de reserva establert en l'article 14 d'aquesta Llei.

Article 13. Els contractes de conreu, atorgats o que s'atorguin per fiduciari reservista, comprador a carta de gràcia o empenyorament, o per altres titulars de domini o dret real amenaçat de revocació, si es produeix aquesta donaran dret al propietari a la revisió especial i al dret de reserva exercits en la forma disposada en l'article anterior.

Aquesta disposició és aplicable a les situacions jurídiques d'hereu aparent o posseïdor civil.

Article 14. En acabar el termini contractual o alguna de les seves pròrrogues, el propietari podrà donar per finit el contracte i reprendre la terra quan s'obligui a conrear-la directament ell o els seus descendents o afillats de dret que facin vida comú amb ell.

El propietari cap de casa només podrà fer ús d'aquest dret pel que toca a terres a les quals pugui atendre amb el treball propi i amb el dels seus ascendents i descendents directes, germans o afillats de dret, de manera que si utilitza el treball de jornalier en proporció superior a l'establerta en l'art. 7.º s'entendrà que no compleix aquesta condició.

Aquesta facultat del propietari està condicionada:

a) Al requisit de notificar-ho al conreador un any abans del termini de duració del contracte o de la pròrroga en curs.

b) A conrear directament la terra per un terme no menor a sis anys.

c) A què les terres no estiguin subjectes al dret d'adquisició regulat en aquesta Llei.

d) A pagar les millores al conreador en la forma fixada en aquesta Llei i de més a més, una indemnització equivalent a una anualitat de renda per cada sis anys que porti de durada el contracte.

Article 15. L'arrendatari que per haver fet ús el propietari del dret de reserva establert en l'article anterior, hagi estat privat de la terra abans arrendada, podrà tornar a la terra en les condicions que la tenia abans i amb els mateixos drets anteriorment adquirits en els casos següents:

a) Si el propietari que s'hagués reservat terra per a conrear-la directament no ho fes o no ho fes en la forma i en el període de temps fixat en l'article anterior.

b) Si el dit propietari arrendés la finca a un tercer durant els sis anys de conreu obligatori.

c) Si el propietari deixés la terra improductiva en l'esmentat període.

Si el propietari vengués la terra abans d'acabar el període obligatori de conreu directe, estarà obligat a indemnitzar l'arrendatari amb l'import d'un any del preu de l'arrendament per cada any que li manqui fins a l'extinció del dit període obligatori.

Article 16. Els drets i obligacions derivats dels contractes de conreu, subsisteixen encara que la propietat de la terra sigui tramesa a títol universal o singular, lucratiu o oneros o que s'hi constitueixi un dret real.

Article 17. El dret del conreador, derivat dels contractes de conreu, es transmet per causa de mort als seus hereus legítims o testamentaris si ho són els seus ascendents o descendents directes, la seva esposa o els seus afillats de dret i els seus adquirents queden subrogats activament i passivament en la seva condició jurídica.

Els adquirents del dret per causa de mort podran donar per finit el contracte avisant per escrit al propietari, abans de transcórrer els tres mesos següents a la mort del causant, però hauran de continuar el conreu fins a l'acabament de l'any agrícola en curs.

Article 18. El dret del conreador, derivat d'un contracte de conreu, no pot ésser embargat.

Els fruits pertanyents al conreador

sols podran ésser embargats en una meitat de llur import.

Article 19. Queden suprimits els subarrendaments, i en general, tot contracte de conreu que tingui per objecte el dret derivat d'un altre contracte d'igual naturalesa, però seran permesos els relatius a aprofitaments parcials dels productes obtinguts i que, per a millor benefici, exigeixin la intervenció d'altri.

Els contractes de subarrendament existents es consideraran transformats en contractes d'arrendament entre el propietari i el subarrendatari, mitjançant que aquest dedueixi la corresponent petició davant la Junta arbitral durant el primer any de vigència d'aquesta Llei.

Transcorregut aquest primer any de vigència de la Llei sense que el subarrendatari faci ús del dret que li dona el paràgraf anterior, podrà el subarrendador, durant el mig any següent, desnonar-lo.

Després del primer any i mig de vigència d'aquesta Llei naixerà a favor del propietari l'exercici del dret que li dona l'apartat c de l'art. 22.

Per excepció, el conreador, en estat de vellesa o impossibilitat física, els representants legals dels seus hereus menors d'edat i la vídua que hagi adquirit el marit el dret de conreu, podran subarrendar. Aquests subarrendaments sols subsistiran mentre concorrin les expresades circumstàncies en els respectius subarrendadors.

Article 20. L'arrendament s'extingeix:

a) Per l'acabament del termini establert.

b) Per la resolució del contracte.

c) Per la pèrdua de la cosa arrendada.

Article 21. L'incompliment d'obligacions contractuals o legals del contracte de conreu, per un dels interessats, donarà dret a l'altre a demanar la rescisió del contracte. El que hagi complert les obligacions legals o contractuals tindrà dret a demanar la indemnització dels danys i perjudicis soferts i la resolució del contracte, o sols aquella indemnització si renuncia a la resolució del contracte.

Article 22. L'arrendador podrà desnonar judicialment l'arrendatari, únicament, per alguna de les causes següents:

a) Per haver fet ús el propietari del dret de reserva en les condicions previstes en aquesta Llei.

b) Per manca de pagament de l'arrendament convingut en el contracte.

c) Per subarrendament atorgat per l'arrendatari fora dels casos previstos en l'article 19.

d) Per deixar de conrear la terra per abandó de més d'un any o per desti-

nar-la a un ús que no sigui el de conreu.

Article 23. No es considerarà incompliment l'adopció pel conreador de noves fórmules, procediments o elements que tendixin a intensificar o millorar la producció agrícola, sense minva de la fertilitat natural de la terra.

L'arrendatari podrà evitar el desnonament consignat en la taula del Jutjat dins els vuit dies següents a la citació, l'arrendament endarrerit juntament amb l'import de les costes causades per la seva culpa fins al moment de la consignació.

El desnonament per les causes *a*, *b* i *c* de l'article anterior es tramitarà per la jurisdicció ordinària seguint la Llei d'Enjuiciament Civil. El desnonament per la causa *d* requerirà una resolució prèvia favorable de la Junta arbitral de districte.

Article 24. En tot cas de resolució del contracte, l'arrendatari tindrà dret a continuar en la finca fins l'acabament de l'any agrícola.

Article 25. El propietari podrà donar per resolt el contracte de conreu que afecti terres que per raó de llur proximitat a poblacions, siguin o es puguin considerar com a solars urbans i tinguin un sobrepreu de més del 50 per 100 del valor que tindrien com a terres exclusivament de conreu, quan pretengui edificar o hagi venut amb aquest objecte. La resolució es referirà a la porció de terreny necessària per a l'edificació, s'haurà de respectar l'any agrícola en curs i el preu d'arrendament sofrirà una reducció proporcional.

El propietari o el comprador hauran de començar les obres dins l'any següent a la data en què el conreador hagi deixat lliure el terreny expressat.

Si el propietari o el comprador incomplissin l'obligació d'edificar dins el termini assenyalat, el conreador podrà reivindicar el conreu del terreny i tindrà dret al triple del preu que, en la quantia proporcional a l'expressat terreny, hagués abonat el darrer any, o a aquella major indemnització dels danys i perjudicis soferts.

Article 26. En cas d'expropiació forçosa, l'arrendatari que porti més de deu anys en la finca tindrà dret a un quart del preu abonat al propietari.

CAPÍTOL III

MILLORES

Article 27. Extingit per qualsevol causa el contracte de conreu, el conreador podrà reclamar al propietari l'abonament de les despeses necessàries i millores útils

fetes per aquell en la terra, sempre que subsisteixin en deixar la finca.

S'entén per despeses necessàries les indispensables per a mantenir la finca en la mateixa forma en què es va contractar i les imposades per la Llei o organismes estatals dins els límits de llur competència.

S'entén per útils les millores que causin augment en la producció o valor de la finca i no siguin d'ornamentació o comoditat per a qui la gaudeixi.

La prova de les millores realitzades correspon sempre al que les reclami.

En cas de dubte envers la naturalesa de la millora, es sotmetrà a la resolució de la Junta arbitral. Serà nu el pacte de renúncia a millores, qualsevol que sigui la part a la qual pogués afavorir.

Article 28. Les despeses necessàries i les reparacions extraordinàries, la necessitat de les quals hagués estat avisada al propietari oportunament, aniran a càrrec del propietari. Si aquest no complís la seva obligació el conreador podrà realitzar-les per compte del propietari. Per a fer-ho, el conreador haurà d'obtenir el permís previ de la Junta arbitral corresponent, la qual no podrà atorgar-lo sense haver escoltat el propietari o comprovat la seva resistència.

El conreador podrà reclamar del propietari, immediatament de fetes aquestes despeses, la quantitat esmerçada.

Article 29. Les millores útils hauran de realitzar-se per mutu acord. Cas de negativa del propietari a l'acord, l'arrendatari haurà de proposar la realització a la Junta arbitral, provant la conveniència de la millora i presentant un pressupost del seu cost. La Junta arbitral, escoltant el propietari i amb els assessoraments que estimi oportuns, acordarà o no la realització de les millores que hauran de subjectar-se al pressupost presentat o a aquell altre que acordi la pròpia Junta, la qual autoritzarà el conreador per a realitzar-les.

Article 30. Quan el propietari doni per finit el contracte, de conformitat amb aquesta Llei, el conreador no podrà reclamar l'abonament de les despeses i millores realitzades durant els dotze darrers mesos de la seva vigència.

Article 31. El propietari haurà d'abonar les millores reintegrant l'import de les inversions o aportacions fetes pel conreador.

Article 32. La rompuda de terres, les explanacions, plantacions, construccions i altres obres anàlogues efectuades pel conreador en compliment d'obligacions contractuals, hauran d'ésser abonades pel propietari si fa ús del dret de reserva de terres en la forma que li permet l'art 14 d'aquesta Llei.

Article 33. No seran abonables en cap cas al conreador les despeses necessàries

ni les millores útils ni els treballs i obres a què fa referència l'article anterior quan abandoni el conreu de la terra.

Article 34. L'acció de millores haurà d'exercitar-la el conreador en el mateix judici en què es plantegi la resolució del contracte.

Article 35. L'abonament de millores al conreador serà compensable amb les quantitats que aquest degui al propietari per danys o deteriorament de la terra de què en sigui responsable o per preu no satisfet, sempre que hi concorrin els requisits exigits per a la compensació.

El conreador podrà retirar les millores útils que puguin separar-se sense detriment de la terra.

Article 36. El conreador haurà de permetre les millores necessàries o simplement d'embelliment i comoditat que vulgui fer el propietari.

Les millores d'embelliment donaran dret al conreador a la rebaixa del preu d'arrendament en la proporció que hagin perjudicat la producció de les finques.

CAPÍTOL IV

REVISIONS

Article 37. Els contractes de conreu regulats per aquesta Llei podran ésser sotmesos a revisió a instància del conreador o del propietari, amb subjecció a les normes establertes en els següents articles, al sol efecte de la reducció o augment del preu.

Els efectes de la revisió, un cop sigui ferma, es produiran a partir de l'any agrícola en què fou demanada.

Article 38. Les revisions hauran de demanar-se pel conreador o pel propietari a la Junta arbitral.

Seràn principis fonamentals a què les revisions hauran de subjectar-se:

a) Tot contracte de conreu ha de proporcionar al conreador un benefici un cop deduïda la quantitat que representin els jornals i altres despeses inexcusables d'explotació, que necessiti el conreu de la terra objecte del mateix, calculats segons el preu de cada localitat.

b) Tot contracte de conreu ha de proporcionar al propietari una utilitat, un cop deduïda la quantitat que representin les càrregues que per contribució territorial i altres impostos gravin la terra que en sigui objecte.

Article 39. Les Juntes arbitral, dins els principis fonamentals que regula l'article anterior, procediran en la fixació de les revisions, quan no hi hagi mutu acord entre propietari i conreador, atenint-se a les següents normes:

Primera. — El preu d'arrendament no

podrà excedir del 4 per 100 del valor que tingui la terra.

Segona. — On hi hagi cadastre el valor de la terra serà la quantitat resultant de multiplicar per 20 el líquid imposable.

Si el propietari ha fet millores posteriors al cadastre que representin un augment de riquesa o una transformació en la producció, el valor d'aquestes millores augmentarà la capitalització feta segons el paràgraf anterior.

Tercera. — On no hi hagi cadastre, per a fixar el valor de la terra es tindran en compte totes aquelles dades, apreciacions i assessoraments tècnics que es creguin convenients, considerant-se dades fonamentals la mitjana de la producció durant els sis anys anteriors; el valor de compra-venda durant el mateix període quan hagi existit aquest traspàs de domini; i el preu unitari per hectàrea establert pel costum en cada localitat.

Quarta. — Caldrà tenir en compte, també, les aportacions i prestacions que facin el propietari i el conreador, així com l'amortització de les plantacions i de les millores abonables a les parts contractants.

Article 40. Una vegada fixat per la Junta arbitral el preu d'arrendament, no podrà ésser demanada nova revisió fins haver transcorregut sis anys.

Article 41. El conreador podrà reclamar la revisió al sol efecte d'obtenir una rebaixa proporcional del preu, quan per efecte d'accidents o calamitats extraordinàries hagués disminuït en més de la tercera part la productivitat habitual de la terra o s'hagués perdut més de la tercera part dels fruits, sempre que la dita pèrdua no fos imputable a negligència del conreador per no haver-les posat a resguard, segons el costum normal a la comarca.

Aquestes revisions quedaran limitades a una rebaixa en el preu, proporcionada a la disminució de la producció habitual de la terra o a la pèrdua de fruits soferta.

No hi haurà dret a la reducció o condonació quan la collita o fruits perduts fossin susceptibles d'ésser assegurats.

Article 42. Quan durant un contracte de conreu desaparegui una part de la terra o sigui afectada d'expropiació forçosa i resulti d'impossible conreu o hagi de destinar-se a un altre conreu de molt inferior rendiment al previst en el contracte, o bé el propietari faci en la finca reparacions necessàries que provoquin una disminució apreciable en la producció de la terra, el conreador podrà triar entre rescindir el contracte o acudir a la Junta arbitral en sol·licitud d'una rebaixa proporcional de l'arrendament.

CAPÍTOL V

DRET D'ADQUISICIÓ

Article 43. El conreador de terres, a títol de contracte agrícola, té el dret d'adquisició del seu domini mitjançant l'abonament del seu valor al propietari i el compliment dels preceptes d'aquest Capítol. Aquest dret és aïlladament irrenunciable i inalienable, ni és susceptible de gravamen ni pot ésser exercit per creditors en virtut d'acció subrogatòria i encara que és inscribible en el Registre de la propietat, no és indispensable la seva inscripció per a què tingui efectivitat.

Article 44. Per a l'exercici dels drets d'adquisició és necessària la concurrència conjunta dels requisits següents:

Primer. — Que es tracti de terra conreada en virtut de contracte d'explotació agrícola regulat per aquesta Llei.

Segon. — Que els dits contractes s'hagin mantingut per un període de més de divuit anys.

Tercer. — Que la subsistència del conreu, base del dret d'adquisició, sigui pel treball directe del que vulgui fer ús d'aquest dret o pel dels seus ascendents o descendents directes, germans, cònjuges o afillats de dret.

Quart. — Que el conreador estigui al corrent de pagament del preu en el moment d'exercitar el dret d'adquisició.

Cinquè. — Que les terres que pretengui adquirir el conreador, soles o sumades a les que ja posseeix en propietat, no passin la limitació establerta a l'art. 7.º d'aquesta Llei.

Sisè. — Que les terres que pretengui adquirir el conreador per raó de la seva proximitat a poblacions, no siguin o no es puguin considerar com a solars urbans i no tinguin un sobrepreu de més del 50 per 100 del que tindrien com a terres exclusivament de conreu.

Article 45. El dret d'adquisició s'extén a les edificacions i millores dominials que hi hagi en la terra adquirida, sempre que, segons el contracte de conreu, correspongui el seu ús al conreador.

Article 46. En els casos de subarrendament permès en l'art 19 d'aquesta Llei, el dret d'adquisició correspon a l'arrendatari o subarrendador, comptant-se al seu favor, per a completar el termini de divuit anys que la Llei assenyalava, els anys de duració del subarrendament.

Article 47. A falta d'acord entre les parts, la determinació del preu d'adquisició s'efectuarà per la Junta arbitral, aplicant les regles que per a fixar el valor de la terra estableix l'art. 39 d'aquesta Llei.

Es deduirà del preu d'adquisició el valor de les càrregues que gravin les terres.

Article 48. El conreador podrà pagar el preu d'adquisició fixat en una sola vegada o en quinze terminis anuals amb abonament d'interessos al 5 per 100 per les quantitats degudes i no pagades.

Després de pagar el primer termini anual, l'arrendatari podrà inscriure el seu dret en el Registre de la Propietat per anotació preventiva que es cancel·larà quan s'hagi pagat el darrer termini, per a convertir-se en inscripció definitiva.

El conreador perdrà el dret d'adquisició si deixés d'abonar dues anualitats fixades segons el paràgraf primer d'aquest article.

Article 49. El dret d'adquisició deurà ésser exercit pel conreador dintre l'any següent al naixement del dret al seu favor pel transcurs dels divuit anys de conreu continuat, en els termes que la Llei determina.

Respecte dels conreadors que es trobin en condicions legals d'exercir el dret d'adquisició en promulgar-se aquesta Llei, el termini d'un any establert en el paràgraf anterior es començarà a comptar al cap de dos anys de la promulgació de la pròpia Llei.

Article 50. El conreador que no faci ús del dret d'adquisició dintre el termini establert en l'article anterior perdrà el dret d'exercir-lo fins que hagin transcorregut altres divuit anys de conreu continuat.

La disposició anterior no perjudica el dret d'adquisició dels ascendents o descendents directes, germans, cònjuges o afillats de dret del conreador que siguin els seus hereus legítims o testamentaris i que convisquin amb ell.

Article 51. Totes les terres que el conreador adquireixi fent ús del dret d'adquisició que regula aquesta Llei, constituïran el *patrimoni familiar*, que serà inembargable i que l'adquirent no podrà transmetre a títol oneros o lucratiu o qualsevol altre inter-vius.

Article 52. Quan el conreador pretengui adquirir només una de les peces de la terra que conreï d'un mateix propietari, ja sigui per voluntat pròpia, ja sigui en mèrits de la limitació que estableix l'apartat cinquè de l'art. 44 incumbirà a les Juntes arbitral escollir la part que deu ésser objecte del dret d'adquisició, de no existir previ acord entre el conreador i el propietari.

Article 53. La Junta arbitral, si el conreador ho demana, podrà concedir moratòria a la quota anual d'amortització quan s'hagi produït la pèrdua de més de la meitat de la collita normal de la finca objecte del contracte a conseqüència de les calamitats previstes en l'art. 41 d'aquesta Llei.

La Junta arbitral fixarà, al mateix temps, la repartició en els anys successius de les quotes o part de quotes ajornades.

Article 54. L'adquisició es formalitzarà sempre amb escriptura pública. Si el propietari no atorgués la corresponent escriptura en el termini que li haurà fixat la Junta arbitral, el Jutge l'atorgarà en judici en nom del rebel.

Article 55. El dret d'adquisició no podrà exercitar-se pel conreador quan el contracte s'hagi atorgat pels representants legals del propietari menor d'edat, incapac o absent, o pel marit, si es tracta de terra aportada en dot inestimat.

Article 56. Contra les resolucions de les Juntes arbitrals en tot el que fa referència a l'exercici del dret d'adquisició, sols hi cabrà el recurs d'apel·lació davant el Tribunal de Cassació de Catalunya, contra la sentència del qual no es donarà cap altre recurs.

CAPÍTOL VI

EL CONTRACTE DE RABASSA MORTA

Article 57. Els contractes de conreu que tinguin caràcter emfitèutic temporal, com els de rabassa morta i altres d'igual condició jurídica, en virtut dels quals el propietari d'un terreny el cedeix a una persona per a l'explotació agrícola, quedant aquesta obligada a rompre'l i plantar-lo o sembrar-lo a expenses principalment seves, abonant al propietari un cens o quota part anual en concepte de preu, seran considerats com a censos emfitèutics redimibles a voluntat del conreador i segons les normes d'aquesta Llei, qualsevolga que sigui la denominació i terminis assenyalats en el contracte.

Per a l'exercici del dret de redempció caldrà que el rabasser estigui al corrent de pagament en el moment de fer-ne ús.

Article 58. A manca de conveni entre les parts, la determinació del preu de redempció el fixarà la Comissió arbitral atenent-se al valor de la finca en el moment d'establir-se la rabassa.

En defecte d'aquesta dada, al valor assenyalat en l'avenç cadastral. I si aquest no existís, al valor assenyalat en l'amillament anterior a l'any 1930.

Capitalitzant, en tots els casos, el líquid imponible al 4 per 100, es sumarà o restarà al capital estimat:

a) A favor del propietari, la quantitat corresponent a l'auxili econòmic (jornals, plantes o diners), excepcionalment bestrets al rabasser per tal de plantar la rabassa o replantar-la.

b) A favor del rabasser, el dret d'entrada pagat a l'establiment de la rabassa, si en pagà.

Article 59. El just preu que resulti d'aplicar les normes de l'article anterior, el rabasser el podrà pagar en una sola

vegada o en quinze terminis anuals, a pagament d'interessos al 5 per 100 per les quantitats degudes i no pagades, com es fa en les vendes a pagament ajornat.

Després de pagar el primer termini anual, el rabasser podrà inscriure el seu dret en el Registre de la Propietat per anotació preventiva que es cancellarà quan s'hagi pagat el darrer termini, per a convertir-se en inscripció definitiva.

Article 60. Les terres que constitueixin dot inestimat o pertanyin a menors o a incapacitats, no seran susceptibles d'ésser redimides mentre el propietari tingui els expressats caràcters jurídics.

Article 61. Durant el temps en què el rabasser no faci ús del dret de redempció i continuï subjecte al pagament del cens o quota part, podrà acollir-se al procediment de revisió del preu d'arrendament establert en el Capítol IV d'aquesta Llei.

Les Juntes arbitrals aplicaran, per a fixar l'import revisionat del cens o quota part, les mateixes normes que regulen el preu d'arrendament.

CAPÍTOL VII

DRETS DE TANTEIG, RETRACTE I RESCAT

Article 62. En les alienacions de terres subjectes a contractes, el conreador tindrà el dret de prelació i el de retracte de la terra objecte de l'alienació excepte en els casos següents:

Primer. — Quan l'alienació sigui feta a favor del propietari d'una part indivisa.

Segon. — En cas d'alienació a favor d'un fill adoptiu de dret del propietari, o dels descendents d'aquest, sempre que l'adoptat visqui en companyia de l'adoptant.

Tercer. — Quan la terra hagi estat aportada en dot inestimat.

Quart. — Quan l'alienació no ha estat feta a títol oneros.

Cinquè. — En les permutes o en les retrovendes, o en les transaccions mentre no intervén diner, o si hi intervén en forma que la quantitat lliurada sigui inferior al just preu de la cosa, o en les alienacions en les quals no sigui possible una subrogació exacta del conreador en les condicions substancials pactades en el contracte d'alienació.

Sisè. — En els casos d'expropiació forçosa per causa d'utilitat pública.

Aquest retracte prevaldrà a tots els altres retractes legals.

Article 63. Quan es tracti d'alienacions afectes al dret expressat en l'article anterior, si el propietari notifica al conreador la seva decisió d'alienar, i li expressa el preu definitiu ofert o el que

pretengui, aquest, dins el termini de trenta dies, següents al de l'avís, podrà fer ús del dret de tanteig, pagant o consignant el preu.

Article 64. Si el propietari no donés l'avís preceptuat en l'article anterior, o atorgués alienació a favor de tercer abans de trenta dies, o després de finit aquest termini alienés per preu o condicions substancials diferents de les comunicades al conreacor, aquest podrà exercitar el retracte, dins els trenta dies naturals següents a l'assentament d'inscripció de l'alienació en el Registre de la Propietat, o dos després que hagi tingut coneixement de la venda.

Article 65. Les accions derivades dels drets regulats en aquest article hauran d'exercitar-se davant la jurisdicció ordinària i pels tràmits dels incidents.

CAPÍTOL VIII

CONTRACTE D'APARCERIA

Article 66. Els contractes de conreu seran de parceria sempre que el propietari porti, a més de l'ús de la terra, una quarta part o més del capital necessari per a la seva explotació i percebi una part dels fruits o beneficis.

Els contractes de conreu en què l'aportació del propietari de més de l'ús de la terra no arribi a l'expressat 25 per 100 es consideraran contractes d'arrendament a tots els efectes d'aquesta Llei.

No tindran el concepte d'aportació del propietari, al sol efecte de calcular la seva participació en el capital d'explotació i, per tant, conèixer la naturalesa jurídica del contracte, les aportacions que faci en la tria de bestiar complementària.

L'extensió de terra que compregui tot contracte de parceria no podrà ésser superior a la prevista en l'art. 7.º d'aquesta Llei.

Article 67. Els contractants fixaran en el contracte l'import del 25 per 100 del capital d'explotació i determinaran la mena de les aportacions del propietari i valoraran cada una d'elles. També es puntualitzarà en el contracte la proporció en què s'hauran de partir entre els contractants els productes de l'explotació agrícola i la forma d'intervenir el propietari en la recolecció de fruits.

Article 68. Es consideraran aportacions del propietari totes les que faci sense estar-hi obligat per altres articles d'aquesta Llei, com ara subministre d'aigua de regadiu, jornals fets pel propietari o pagats per ell, l'amortització de les plantacions fetes pel propietari, els edificis i construccions, els serveis d'instal·lacions mecàniques, els avençaments en metàl·lic o en gra de sembradura, adobs,

remeis, entreteniment de carros i altres de semblants.

Les amortitzacions de les plantacions no podran pactar-se per menys de deu anys ni per un temps més llarg de la durada normal de la planta.

Article 69. Es consideraran aportacions del conreador l'import dels jornals de tota mena que faci o aboni, segons el preu de la localitat, els avençaments en metàl·lic o en gra de sembradura, adobs, remeis, l'amortització de les plantacions que hagi fet, serveis en instal·lacions mecàniques, entreteniment de carros i altres d'anàlegs.

Article 70. El contracte de parceria es regirà per les disposicions relatives al contracte de societat, entenent-se que és una societat civil particular.

La duració del contracte s'establirà per un termini mínim de sis anys, prorrogables tàcitament per iguals períodes contractats. Cada termini de contracte podrà rescindir-se per les parts avisant amb un any agrícola d'anticipació.

Article 71. La distribució dels productes o beneficis entre el parcer i el propietari es farà en proporció a les respectives aportacions, però el parcer no podrà rebre menys de la meitat ni el propietari menys d'un terç.

Als únics efectes de determinar aquesta proporció d'aportacions, es tindrà en compte el preu d'arrendament de la terra, calculat en la forma disposada en l'article 39 d'aquesta Llei.

Article 72. Les Junes arbitrals seran les úniques competents per entendre de l'import del tant per cent de capital d'exploació aportat pel propietari i, per tant, per a fixar la naturalesa jurídica del contracte. També entendran en tots els problemes econòmics que respecte a aportacions, a participació de productes o beneficis i a liquidació es susciten entre els contractants.

Article 73. Es considerarà causa de rescisió del contracte:

- a) Manifestes deficiències en el conreu.
- b) Perjudicis evidents i de mala fe ocasionats a la propietat.
- c) Deslleialtat en frau contra el propietari en el lliurament dels productes de la terra.

L'acció es plantejarà davant la Junta arbitral de districte.

CAPÍTOL IX

JUNTES ARBITRALS

Article 74. En cada cap de districte el Govern de la Generalitat organitzarà una Junta arbitral que coneixerà privatament totes les qüestions que resultin

de l'aplicació o interpretació d'aquesta Llei. Excepcionalment, quan ho determini el Govern de la Generalitat, una Junta arbitral podrà estendre la seva jurisdicció a un o més partits judicials limítrofs.

Article 75. Cada Junta arbitral es compondrà d'un President, quatre Vocals i quatre suplents. Actuarà de Secretari, a falta de designació especial, el que ho sigui del Jutjat de primera instància o el Secretari del Municipi del Cap de partit.

Article 76. Els Presidents de les Junes arbitrals seran nomenats pel Govern de la Generalitat a proposta d'un Tribunal encarregat de jutjar un concurs-oposició que en cada cas es convocarà a l'efecte.

Article 77. En el Decret de la Generalitat que ordenarà la constitució d'una Junta arbitral s'obrirà un període de quinze dies, durant el qual els propietaris i els conreadors podran inscriure's en els Ajuntaments respectius per a la formació dels censos dels dos estaments de la jurisdicció territorial.

Article 78. Aprovats els censos de cada un dels dos estaments en la forma que determinarà el Reglament, la Generalitat convocarà eleccions entre els inscrits per al nomenament dels Vocals i Suplents de la Junta, la meitat per cada un dels dos estaments. Seran elegibles els que reuneixin les circumstàncies d'idoneïtat següents:

Primera. — Saber llegir i escriure.

Segona. — Tenir plena capacitat civil.

Tercera. — Residir en el territori jurisdiccional respectiu en ésser designats i durant els dos anys anteriors.

Quarta. — No haver estat condemnat per delictes comuns.

Article 79. El càrrec de membre de la Junta arbitral és obligatori i durarà dos anys.

Només podran excusar-se'n els designats, per justa causa, apreciada pel President de la Junta.

El membre que degudament convocat no acudi a exercir les seves funcions, sense causa justificada, podrà ésser sancionat pel President amb una multa de 10 a 50 pessetes.

Article 80. El càrrec de membre de la Junta és gratuït. Però els Vocals tindran dret que se'ls abonin les despeses de viatge i estada, i els jornals que deixin de percebre.

Article 81. La competència de les Junes arbitrals en el coneixement de les qüestions en què entenen segons aquesta Llei, es determinarà exclusivament, per la situació de les terres objecte del contracte de conreu.

La incompetència de la Junta haurà de declarar-la d'ofici el President, quan procedeixi.

Si no ho fa, i és estimada definitivament la incompetència pel Tribunal de Cassació, en resoldre l'apel·lació se li podran imposar les costes.

Article 82. Per a prendre acord es requerirà la presència del President i un dels membres, almenys, dels designats per cada estament.

Quan un assumpte s'hagi de sotmetre a votació deuran prendre part en la mateixa igual nombre de membres de cada estament. Els acords es prendran per majoria i el President sols tindrà vot quan hi hagi empat, en qual cas amb el seu vot decidirà la qüestió.

El President, endemés de la facultat decisòria que té en les votacions, podrà, abans d'arribar a la votació, proposar fórmules transaccionals que facin possible l'avinença entre els dos estaments, i en tot cas abans de decidir la votació podrà reclamar els assessoraments jurídics o tècnics que consideri convenients.

Article 83. Les Junes arbitrals en qualsevol moment de la tramitació podran invitar els interessats a l'avinença.

També procuraran indicar-los qualsevulla falta o omissió soferta en el plantejament i defensa de les qüestions per tal que puguin subsanar-les.

Article 84. Un cop acabat el judici arbitral, que no podrà durar més de trenta dies, la Comissió, en el laude dictat dintre d'aquell termini, haurà de resoldre totes les qüestions plantejades.

Article 85. Contra els laudes de les Comissions arbitrals escaurà apel·lació davant del Tribunal de Cassació de Catalunya, sense cap altre recurs.

Article 86. El recurs d'apel·lació haurà d'interposar-se davant del President de la Junta dintre els deu dies següents al de la notificació del laude, expressant, en forma concreta, les alegacions que s'estimin procedents.

D'aquest escrit es donarà vista a la part apel·lada, la qual podrà replicar dins el termini de deu dies.

Transcorregut aquest termini s'elevaran els autes al Tribunal de Cassació de Catalunya.

Article 87. La Sala corresponent del Tribunal de Cassació, fins el termini de seixanta dies, podrà acordar la pràctica de proves i la celebració d'una compareixença i després d'aquests tràmits dintre del termini expressat dictarà les resolucions definitives.

Les resolucions del Tribunal de Cassació de Catalunya seran executives per tots els procediments establerts en les Lleis procesals vigents.

ARTICLES ADDICIONALS

I. — L'any agrícola s'entén que comença el dia primer de novembre d'un

any i acaba el dia primer de novembre de l'any següent.

II. — Per regular l'aplicació d'aquesta Llei, el Conseller de Justícia i Dret formularà un Reglament, del qual donarà compte al Parlament.

III. — L'aplicació i execució de la Llei correspon al Conseller de Justícia.

L'execució dels laudes fermes pertocarà a la jurisdicció civil ordinària en tots els casos que determini el Reglament d'aquesta Llei i pel procediment civil d'execució de sentències.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. — Tots els contractes existents a la promulgació de la Llei s'hauran d'ajustar als seus preceptes.

Des del dia de la promulgació de la Llei s'obrirà un període de revisió general de preu, durant el qual, en la forma disposada en els arts. 38 i 39, les Junes arbitrals procediran a la revisió d'aquells contractes que, per no estar d'acord el propietari i el conreador, li siguin presentats.

Des del dia de la promulgació d'aquesta Llei fins al moment d'haver-se acceptat per les dues parts contractants la revisió, i en cas de desavinença, mentre no sigui ferma la revisió en els contractes subjectes a la mateixa, l'arrendatari pagarà a compte de l'arrendament.

a) En els contractes afectats en la Llei de Conflictes, el 50 per 100 del preu d'arrendament o quota part.

b) En els altres contractes no afectats per la Llei de Conflictes, el 75 per 100 del preu contractual o de la quota part establerta.

c) En els contractes d'aparceria compresos en el Capítol VIII d'aquesta Llei, sotmesos a la revisió, pagaran els parcers la part contractual convinguda. Els contractes de parts de fruits sense aportacions de propietari o quan aquells no arribin al mínim del 25 per 100 establert per aquesta Llei, es consideraran contractes d'arrendament i compresos en l'apartat b.

Un cop aprovada la revisió, el propietari o el conreador hauran de pagar a l'altra part la diferència entre el preu revisat i la quantitat pagada a compte.

Els beneficis inherents a les demandes de revisió que regulen les disposicions anteriors es referiran només a les que siguin presentades durant tot l'any 1934.

Segona. — Podran exercitar immediatament el dret d'adquisició regulat en el Capítol V de la Llei els que haguessin venut terres a carta de gràcia i que després de venudes les hagin continuat conreant en concepte de parcers o masovers o arrendataris.

El preu no podrà ésser superior al que s'estipulà en l'escriptura de venda a carta de gràcia.

Tercera. — En els casos que els cultivadors que menaven terres en virtut de contracte verbal o escrit de rabassa morta acreditin que han estat desposseïts de les mateixes durant el període de 1923 a 1931 podran entaular recurs de revisió davant la Comissió arbitral corresponent per tal que es declari nul el desposseïment i sigui restablert en la possessió de què gaudia, sempre que el fet no sigui produït per falta de pagament.

Si les terres a què es refereix aquesta disposició actualment les cultivés un altre conreador, aquest cessarà al final de l'any agrícola en curs.

Quarta. — Els conreadors que portin terres en arrendament pertanyents a col·lectivitats o organismes que no tinguin caràcter públic, les quals han d'ésser considerades com a béns de «mà morta», pel fet de no haver estat subjectes a transmissions durant els vuitanta anys darrers, gaudiran de tots es beneficis continguts en el Capítol VI, «El contracte de rabassa morta».

Cinquena. — El propietari propi conreador que dintre els cinc anys darrers i per circumstàncies d'impossibilitat física accidental o altres similars determinades pel Reglament hagi arrendat terres per contracte d'aparceria regulat pel Capítol VIII podrà donar-lo per finit en el terme contractual, sempre que vulgui novament treballar la terra directament. Si es tracta de contractes vençuts podrà fer ús d'aquesta disposició, donant el conreador un any agrícola de pre-avis, en termini oportú a ús i costum de la comarca.

L'acció haurà d'exercitar-se davant la Junta arbitral corresponent durant l'any 1934.

Sisena. — Les Junes arbitrals de districte constituïdes per a entendre en la Llei de conflictes continuaran actuant fins un termini màxim de tres mesos a comptar de la data de promulgació de la present Llei en el qual termini hauran d'haver resolt totes les demandes.

La Junta arbitral superior constituïda per la Llei de Conflictes continuarà actuant fins el 31 de desembre del 1934; en aquesta data hauran de tenir resoltes totes les apel·lacions.

Ni una ni altra Junta no podran entendre en altres demandes que les regulades per les disposicions de la Llei de conflictes.

Palau del Parlament, 21 març del 1934.

PARLAMENT DE CATALUNYA

L L E I

donant una nova redacció a l'article 7.e de la Llei del 10 de març corrent creant el Tribunal de Cassació de Catalunya

Article únic. — L'article 7.e de la Llei del 10 de març corrent creant el Tribunal de Cassació de Catalunya, quedarà redactat en la següent forma:

Cinc dies abans del fixat en la convoca-

tòria, el Departament de Justícia i Dret publicarà en el *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya* la llista dels electors i la designació del lloc i de l'hora en què haurà de reunir-se l'Assemblea.

Article transitori. — Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Butlletí Oficial de la Generalitat*.

Palau del Parlament, 21 març del 1934.

